

פרוטוקול מס' 37
מישיבת הוועדה הכלכלה
מיום ג' כ"ט אב תשי"ב - 12.8.1952
בשעה 11.00

חברי הוועדה:

נדכחים:

- הי"ר א. כהן
- ב. אזנזיה
- י. אורי
- ש. פרלשטיין
- ש. בז'רנו
- י. ספיר
- ד. פלדמן

מוזמנים:

- מר לוינטל - מטעם משרד המסחר והתעשייה
- מר הנגבי - מטעם משרד המשפטים

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים

סדר - הי"ר:

הי"ר א. כהן:
 פותח את הישיבה.
 בישיבה הקודמת הצעתי להקים ועדת מסנה לחוק זה, אבל כמה חברים הביעו דעה שטוב יהיה אם נחליף דעות במליאת הוועדה. אם דבר זה עומד בעינינו, נתחיל בדיון.

את הפרק הראשון של החוק - פירושים - הייתי

מציע שנשאיר לסוף הדיון.

אני בכל זאת מציע שנתחיל לדון בפרק הראשון.

י. ספיר:

אם כן, אנו פתחלים בפרק ראשון:

הי"ר א. כהן:

פירושים:

1. בחוק זה -

"**שר**" פירושו - חבר הממשלה, במידה שהממשלה העבירה לו את הסמכות לבצע חוק זה;

י. ספיר:

לפי בוסח זה יוצא, שעל חוק זה יכולים להיות מסויים באותו זמן כמה שרים, ובפרט לפי הפירושים הנאים פחר כך. אני סוגל אפוא שאלה פרינציפיונית : האם זה הגיוני שעל חוק אחד יהיו מסויים לא שני שרים מסויים, אלא שבכל עת ובכל זמן תוכל הממשלה להחליט להעביר זאת מסר לשר. איני דואג לממשלה, אלא לצבור, כי השר אינו רק שר אלא גם מסרד, ואז האנשים שידעו שבענין מסויים הם קשורים במסרד מסויים פתאום ירוכחו לדעת שמעבירים אותם למסרד אחר. אני מציע אפוא שטר אחד יהיה מבוזבז על חוק זה.

טר הנגבי:

החוק הזה הוא חוק כולל מאד. הוא כולל את כל הפיקוח הכלכלי שנמצא היום בחוקים רבים, פרט לפיקוח על המטבע הזר שלזה יש חוק מיוחד. כמובן, שעיקר ביצוע חוק זה יהיה בידי שר המסחר והתעשייה, אבל ברור, שיחיו פה שחלי פעולה שמן ההכרח יהיה למסור אותם לפיקוח של שרים אחרים. ברור שפה מוכרחים להשאיר חופש מסויים לשם הסדר של שיתוף פעולה בין כמה שרים.

למעשה, גם היום המצב הוא כזה, כי לפי תקנה 46, אין כמעט שר שאינו מטנה רשות מוסמכת לצורך זה, שר החקלאות מינה, שר הפלימות מסר החכר, ושם אין שום הגבלה. באופן תיאורטי כל רשות מוסמכת של כל שר יכולה לפעול בכל העניינים. חוק זה לפחות אוסר, שהממשלה תהיה חייבת בכל זאת להסדיר את העניינים, ותמסור מסויים סמכות מסויים, כי כאן נאמר במפורש "במידה שהממשלה העבירה לו את הסמכות לבצע חוק זה". איני חושב, שאנו יכולים לעשות קרע עם המציאות הקיימת כיום ולומר, שרק שר אחד מטובה על ביצוע חוק זה.

היו"ר א. כהן:

מלבד זאת, נדמה לי, שלדבר זה יש קשר עם העובדה, שאנו קבלנו בכנסת בקריאה ראשונה חוק, שבדרך כלל מאפשר לממשלה להעביר סמכויות מסר לשר מבלי שתזדקק לסכמי לשוני החוק. בחוק זה כבר לא כתוב, כפי שהיה כתוב בכל החוקים, כי שר פלוני מטובה על ביצוע חוק זה, אלא בפירושים נאמר, שהממשלה תיקבע זאת.

מר לוינטל:

נסיון העבר אינו מצדיק חסרות כאלה. סמכויות אלו הן אמנם גלובליות, אבל כל שר, או רשות מוסמכת מפעילה את הסמכויות הללו רק לגבי העניינים שבסמכותם.

י. ספיר:

אנו עוברים עכשו על החוק בקריאה ראשונה. אני מציע שנמסר סעיף זה בקריאה שניה.

היו"ר א. כהן:

אני מציע שנקבע דרך כזאת : **סעיפים שאין עליהם הערות, יתקבלו, וסעיפים שיש עליהם הערות, יחזור אליהם בסופה של הקריאה.**

היו"ר א. כהן:

אנו עוברים להגדרה השנייה :
"מצרך" פירושו - כל חי, דומם או צומח,
בין תלוש ובין מחובר, לרבות מים ומחצבים ולמעט קרקעות ובניינים וכל דבר
שהחוק לפיקוח על מטבע חוץ אשי"ב -1952, חל עליו.

כלומר, פרט לקרקע, בניין ומטבע חוץ,
הרי כל מה שמצוי במדינה בין הסמים והארץ - הפיקוח חל עליו.

י. אורי:

הייתי רוצה לקבל הסבר, מדוע בניינים אינם
נכללים בהגדרה זו.

היו"ר א. כהן:

הבטוח החוקי לצד הבניה, שדנו עליו בוועדה זו,
הוא בתקנות ההגנה, ותקנות הגנה אלו בטלות
עם קבלת חוק זה. מה יהיה אפוא על צד הבניה?

מר לוינטל:

כל הצורים ישארו בתקפם. בניהן זה שירות
ובהקדמה נאמר זאת במפורש

י. ספיר:

חוק זה בנוי כך שהוא כולל וטופג לתוכו
שטחי פעולה שהיו מחולקים לחוקים ותקנות
נפרדים. אך כמה שעברתי על החוק, אינו מסוכנע אם זוהי יצירה מוצלחת כל כך
מבחינה מעשית. אני אינני יודע אם בפס, למשל, אינו מחצב. אני יכול להניח,
שיכולה להווצר סתירה בין אי הבחירות של החוק ובין דברים ברורים בחוק שנתקבל
או בתקנות שעדיין קיימות מהעבר. לפי טעין זה, אינני יודע מה בשאר מחוץ
לפיקוח זה. פירוש הדבר - שדב בשמן גידולו וחיסה בזמן שנקצרה, יחול עליהם
פיקוח.

אם אכן, למשל, את בעיית הצומח, פרי ההדר
השר יכול להכריז על פרי ההדר כעל מצרך בר-פיקוח ואז הוא נכלל בחוק זה,
ואז כל מה שקיים בשטח זה, בעלם. לכן אני טעמיד את השאלה לבירור יסודי,
כי למעשה חוק זה מבלי שיטלא את מקום כל החוקים האחרים באופן ברור, נותן
סמכות לבטל זאת מבלי שהצבור והכנסת יכולים להתערב בזה. ענין ההדב
זוהי קונסטרוציה מיוחדת, ישנה מצעצת ההדרים והמועצה לשידוק, ישנן תקנות
מיוחדות אין לסדר את המסלוח, האריזה והשיווק. באם השר יכריז על פרי ההדר
כעל מצרך בר פיקוח, כל זה מתבטל, והשר יספיק להתקין תקנות חדשות.

מר הנגבי:

אין זה מבטל את פקודת שיווק פרי ההדר.

הגנ"ר מ. כהן:

- 1. סעיף 39 מציין מה הן הפקודות המתבטלות:
- 2. פקודת המצרכים ההכרחיים (מלאי) 1939
- 3. פקודת צרכי אוכל ומצרכים הכרחיים (פיקוח) 1939
- 4. פקודת הפיקוח על המזונות 1942
- 5. תקנות 46, 47, 53, 62, 67, 68, 70, 71, 74, 75, 76, 80, 81, 82, לתקנות ההגנה 1939
- 6. תקנות ההגנה (מניעת רווחים מופקעים) 1944
- 7. תקנות ההגנה (תיקון פקודת הפיקוח על המזונות) 1942

- 7. תקנות ההגנה (תיקון פקודת הפיקוח על הסוונות) 1946
- 8. תקנות ההגנה (1944)
- 9. תקנות ההגנה (הטלת פקודת הפיקוח על סוונות) 1942
- 10. תקנות ההגנה (הפיקוח על הסוונות) 1942

(להלן בטעמי זה "החוקים הפוקעים") וכל מקום בכל חוק או בכל סמך אחר שדובר על אחד החוקים הפוקעים יראו אותו מיום תחילת תקפו של חוק זה כדובר על חוק זה.

ט. בז'רנו:
ברצוני לקבל אינפורמציה מדויקת: פקודות אלו שהחוק מבטל אותן, האם הן כוללות בדיוק אותה הגדרה שנתבת כאן בהגדרה של "מצרך", או לא? האם בהגדרה של "מצרך" יש הרחבה לגבי הפקודות שאנו מבטלים על ידי חוק זה? או אינן?

מר לוינסקי:
חוק זה אינו מרחיב שום דבר בדיון זה, אלא מצמצם את תחולת החוק הזה לגבי עניני הפיקוח. לצורך זה, בכדי לאגביר את עמדת החוק, אנו צריכים להתחשב בטעיף 40(ב) האוסר:

"כל מקום שהוראה שבחוק זה, למעט התקנות שהותקנו והצווים שניתנו על פיו, פותרת הוראת כל חוק אחר, ההוראה שבחוק זה - עדיפה; אך אין הוראת טעיף זה באה לפגוע בהוראת הטעיף 11 לחוק לביטול הפקעת סערים ומספרות (שיפוט) תשי"א - 1951."

פרוש הדבר, שאם החוק הזה באופן מפורש מזכיר דבר המוזכר בחוק אחר, חוק זה עדיף. אבל אם, למשל, בחוק הנפט נקבע איזה דבר שאינו נקבע בחוק זה, אין ברשות השר לקבוע הסדרים בצד הסדרים את החוק ההוא.

חוק זה צריך להיות סקיף וכולל בכדי לתת לשר הסוסטן את הסטכוריות הדרושות לפי סטיבות הענין והמצב בייחוד לקבוע סחירים, להסדיר שיווק וייצור, דברים שבדרך כלל אינם נקבעים בחוקים דגילים. ישנם כמה סכרים לגבי ביצור לרעה בסטכוריות אלו, על ידי כך שבחוק הזה נקבע שהוא חל רק בזמן שקיים מצב לעת חירום בפדינה. וגם אז מסור לשר להשתמש בסטכוריות אלו אלא אם הוא טסוכנע שהפעולה דרושה לשם השגת מטרה סטוייפת.

י. ספיר:
האם אפשר להמציא לנו במרוכז כל הפקודות שעומדות להתבטל עם קבלת חוק זה?

מר הנגבי:
בשמדל לעשות זאת.

היו"ר א. כהן:
האם אפשר לקבל את ההגדרה של "מצרך" בתקנות ההגנה?

מר לוינסקי:
ההגדרה היא כלדקמן: "מצרך" פירושו - כל חפץ ודבר שרט לקרקע."

ט. בז'רנו:
זוהי הגדרה מוגבלת מדי בהשוואה להגדרה שניתנת בחוק זה.

ש. פרלשטיין:
בפרק השני, בסעיף 4 כתוב: "שד רשאי להכריז על מצרך מסויים כעל מצרך בר פיקוח".
ובסעיף 40 נאמר, שחוק זה עדיף על פני חוקים אחרים. יוצא מפוא שעם קבלת חוק זה כל החוקים הקיימים בטלים.

היו"ר א. כהן:
חוק זה יעיל על חוק הנפט במידה אשחוק הנפט אינו מסדיר את שיווק הנפט ומחירו, אבל אין זה אומר, שחוק הנפט בטל.

ש. בז'רנו:
אם השר המריז על נפט כעל מצרך בר פיקוח - חוק הנפט בטל ומבוטל.

היו"ר א. כהן:
חוק הנפט נסאד בתקפו גם אם השר יכריז על נפט כעל מצרך בר פיקוח, כי בחוק הנפט נאמר במפורש, שכל החוקים שיחוקרו במדינת ישראל יחולו על חוק הנפט.

מר הנגבי:
בנקודה זאת צודק חבר הכנסת בז'רנו, שחוק הנפט לא ישלול מהשר להכריז על נפט כעל מצרך בר פיקוח לשם קביעת מחיר מכסימם לנפט, ~~במדינת ישראל~~.

ש. בז'רנו:
אם הממשלה תהיה מעונינת לבטל את הקונצסיה שביתנה למישהו על נפט, מספיק ששר יכריז בצו, ללא אשור הכנסת, שהנפט הוא מצרך בר פיקוח, ואז על יסוד חוק זה השר רשאי להחליף את ההנהלה ולהבטיח בה אנשים מסלון, לקבל לידינו את כל העסק, ולעשות בו כל מה שהוא רוצה.

מר הנגבי:
לא, עד כדי כך אין לו ספקיות, וזה נאמר בסעיף 9:

"שר רשאי, בצו, לצוות אדם שיפורש בשמו בצו (דשיקרא להלן - ספק מורשה) לנהל, או לפקח על הנהלתו של מפעל מסויים העוסק, או הנועד לעסוק כולו או חלקו בפעולה חיונית ורשאי השר לפרט בצו את תפקידי ההנהלה והפיקוח."

ש. בז'רנו:
זהו בדיוק מה שאמרתי.

היו"ר א. כהן:
מה שאמר חבר הכנסת בז'רנו זה אינמריטורי, כשנגיע לסעיף 9 יהיה מקוה להצעת חבר הכנסת בז'רנו, אבל סתירה הגיונית אין כאן. בחוק הנפט כתוב במפורש, שכל החוקים של מדינת ישראל יחולו על בעלי הזכוונות.

י. ספיר:
בשעה שיסנו חוק, שיכול על ידי שנוי אדמיניסטרטיבי ולא על ידי מוסד מחוקק לבטל את סהותו ותכנו של חוק אחד, אין בטחון לאנשים, כי הם אינם יודעים מה עלול להיות.

אחד המקבל קונצסיה לגלות נפט לפי חוק הנפט אינו יכול לדעת שיטבו חוק הגותן למסמלה סטבות אדמיניסטרטיבית לבטל את חוק הנפט.

טר הגבוי:
הוא הדין לגבי חוק עודד השקעות הון. לפי תקנות הגבה 1946 אין שום דבר שיטבע משרד המסחר והתעשייה למנות טעקס מורשה ב"קייזר פרייזר", ואז "קייזר פרייזר" יתחשב בזה שלמרות חוק עודד השקעות הון, אפשר לעשות זאת.

אני מסכים עם היו"ר שאין זה נובע להגדרה "מארך" גלם לפעיק 9.

טר לוינסקי:
אני חייב תשובה לאחר הכנסת היו"רנו על ההגדרה "מארך". נכון שהחוק הסוכנו לפנינו הוא צירוף של תקנות הגבה וחוק רוח הוגן. כפי שמסרתי ההגדרה של "מארך" היא "כל הפץ מלבד לקרקע". בתקנות הגבה אין שום הגדרה של "מארך", אבל לפי ה"דימנס מקס" שעליו מבוססות תקנות הגבה, חלה פקודת הפירושים גם על כל תקנות הגבה, ובפקודה זו נאמר במפורש, ש"מארך" כולל כל דבר פרט לקרקע. ויש אפילו פסק דין, שלפי תקנות הגבה אפשר אפילו לקבוע הסדרים ביחס לבנינים. לכן אפשר להגיד, שהחוק מבהיר את הדבר ומציא מתחולתו לבנינים ומטבע חוץ.

י. ספיר:
אני חייב בא להוכיח שפה שיטבו בחוק זה החמיר או לא לגבי התקנות משנת 1946. בשבילי אינה קיימת רק השאלה אם זה חלור או פחות המור ממה שיש בתקנות 1946. תקנות הגבה הוצאו בימי מלחמה לצרכי מלחמה, ואני רואי לשאול, אם כל הקונסטפציה התיאטטיית אותי בכלל, והמטבח של שעת חירום, זוהי תקופה של שנים ואיני צריך לחשוב שזה עתה ענין של שנה בלבד. זה ענין יציב, ואם זה כך, הענין הוא אינו התייבני לגמרי. אני צריך לסקור את הדבר לפי הצרכים כפי שאני רואה אותם.

היו"ר א. כהן:
אני מתנגד כרגע לחלק גדול של הפיקוח, אבל אני בעד חוק של פיקוח קיים ועומד במדינה, ואני קצת מרחיק מחושב, גם לא בתקופת שעת חירום. לדוגמא: יבוא זמן שאציע לבטל הכרזת שעת חירום, אבל פיקוח על עובדות בתקופת מחסור, אציע שיימסך לדעת, חוק פיקוח כולל ומקיף מאפשר לממשלה דמוקרטית להגן על האוכלוסיה בזמן של צורך. זהו דבר מתקדם ביותר, ומילוי היה לטרונן חוק סותר טוב משהיה לו כאשר הטיל את בעלות הממשלה על הפלדה, היה סונע מאמריקה הפסד של 50 יום ייצור פלדה, דבר שלפי הישובי מומחים אין לו תקנה במסך שנתיים שלוש, אולם היה בית הדין האמריקאי מבטל את החוראה טונן טרוטון, בגלל זה שהמגב החוקי היה כזה, היה זה הרבה יותר טוב לאמריקה.

לכן אני אומר, שחוק פיקוח בחוץ למדינה, ואם יש צורך בחוק כזה, הרי מענין שתי אסטרטיות הן או שאפשר להכניס מראש בחוק הפיקוח את כל המצרכים שאנו מסכימים שיהיה עליהם פיקוח, או שאנו הולכים בדרך כוללת ואמורים, שכל דבר אפשר להטיל עליו פיקוח. ועל כן אני שואל את המעוררים, האם יש להם הצעה להכניס הסימת חפצים, שאין הפיקוח חל עליהם, או יש באפשרותם להכניס הגדרה על מה כן יוטל פיקוח ועל מה לא. זוהי הכעיה המתעוררת ביחס להגדרה "מארך".

י. ספיר:
חברי ומנוכי עברנו על החוק, אבל לאחר ששמענו כהן הטברים, מתעוררות אצלנו כמה בעיות. חוק זה הונח אחר החוקים הגדולים, ובצורך לגשת אליו בגישה מיוחדת. אני מתאר לי שזה לא ייעשה בקיצור. עכשו אנו לומדים את החוק. מולם ביכולתנו

להציע שלגבי מצרכים מסויימים הסר לא יוכל להכריז עליהם כעל מצרכים ברי פיקוח אלא באשור הכנסת. על כן אני מציע לא לטכח עכשו טעין זה.

ה ו ח ל ט לטכח האגודה "מצרך" בקריאה שניה.

היו"ר א. כהן: ברצוני לשאול, האם נחזור לדיון בכל הסעיפים שלא סוכמו, או רק בצביע?

י. ספיר: בצביע.

היו"ר א. כהן: אנו עוברים להגדרה "שירות": "שירות" לרבות כל שיבות לזולת, וכן שעשוע ציבורי כמסמעותו בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935, וכל עשיה במצרכים למען הזולת, לרבות בניה גיין לצורך עצמי ובין לצרכי אחרים, אך עבודתו של עובד שהוא שכיר היחיד אינה בגדר שירות למעבידו.

ברצוני לשאול ביחס ל"שכיר יחיד" האם אין צורך להגדיר אם זה שכיר יום או שכיר חדש?

מר הנגבי: המג'לה מבדילה בין שני מיני שכירים. יכול להיות שאני סוכר לעצמי עובד שעובד רק בשבילי, ואז הוא "שכיר יחיד" שלי. וישנו "שכיר הרבים", וזהו, למשל, הסבל המשרת את כל הקהל. החטמלאי גם הוא "שכיר הרבים", כי כרגע הוא עובד אצלי - בשעה שאני מזמינו לעבודה - ובעוד חצי שעה יעבוד אצל מישהו אחר. הוא הדין לגבי נהג טכסי. אותו מקצוע יכול להיות במקרים מסויימים גם "שכיר יחיד" וגם "שכיר רבים"; נהג בטכסית פרטית הוא "שכיר היחיד" שלי ונהג בטכסי הוא "שכיר הרבים".

חוק זה אומר, שהכל שירות, אבל עבודה שעושה שכיר היחיד בטביל המעביד שלו, זה אינו שירות במסמעות חוק זה. בלסון יום-יומית פירוש הדבר, שהיחסים בין העובד והמעביד, חוק זה לא יחול עליהם. על פי חוק זה אי אפשר יהיה לקבוע מכסימום של שכר עבודה, כי בסדינתנו זה נתון להסכמים קולקטיביים ותחיקה סוציאלית.

י. ספיר: חוק זה הופיע כהצעה עוד בשנת 1950, וישנה בוסחה מסויימת של הצעה זו לפיה אני רואה כי חלו סנוייים גיין שמי הנוסחאות, ובין יתר הסנוייים ישנו סנוי ביחס להגדרה "שירות".

מר הנגבי: זהו סנוי סגנוני בלבד.

י. ספיר: בקטר לפסקה האחרונה ישנה שאלה פרינציפיונית, אם שכר עבודה עלול להיות נתון לפיקוח. יכול להיות ויכוח על המצב כיום. אבל מבחינה זו, שכל מה שיטנו במדינה יכול להכנס בגדר החוק הזה, מתעוררת שאלה - מדוע שכר העבודה לא יכלל בזה? מה יהיה דינו של שרברב שבחלקו עובד באופן עצמאי ובחלקו משכיר את עצמו למוסד או ספעל? מתעוררת גם שאלה לגבי חבר קואופרטיב של שרברבים, והקואופרטיב מופיע לנותן עבודה, אבל הקואופרטיב אינו בא אלי, אלא אחד מחבריו. מה דינו, הוא "שכיר היחיד"?

מר הנגבי:

אם הזמנת לעבודה חבר קואופרטיב, הוא
"שכיר היחיד שלך".

ש. בז'רנו:

אם בית חרושת נותן עבודה לקבלן, לסולל-כונה,
האם עבודה זו היא בגדר עבודה "שכיר היחיד"?

מר הנגבי:

לא, כי אם סולל-כונה עובד גם אצל אחרים,
הוא "שכיר הרבים".

ש. בז'רנו:

פרטים אלה הם פחות חשובים מעצם השאלה
הפרינציפיונית. אנו דנים בחוק פיקוח שנותן
לשר, כאשר הוא משוכנע שהדבר הכרחי למטרה חיונית - למניעת הפקעת
סערים וטפסרות - סמכויות כל כך רחבות שלא יתכן שסמכויות אלו לא תהיינה
לגבי שכר עבודה, שכר עבודה זהו השטח הראשון שעליה צריך לפקח בזמן
חירום. בלי פיקוח על שכר, כל היתר נעשה למיותר, ואת הדבר הזה למדנו
יפה מאד במשך 4 השנים האחרונות. כשלוף הפיקוח שלנו - על כך אין כבר
חלוקי דעות רבים - נבע מתוך כך שלא היה פיקוח על השכר. יש לתקן מעיף
זה בצורה שיבטיח שגם שכר העבודה יהיה תחת פיקוח.

הרצ"א. כהן:

לא מכנס לויכוח זה, כי על כך היה ויכוח
כללי בכנסת. אני כשלעצמי מציע להוציא
את הפסוק "אך עבודתו של עובד שהוא שכיר היחיד אינה בגדר שירות למעבידו"
ואבקש להוסיף בהגדרה "שר" את המלים "אך בעד עבודה בשירותו של היחיד".
ואגיד מדוע. אינני בעד פיקוח על השכר בימים כתיקונם, אבל צריך שבידי
הממשלה יהיה סכסך המאפשר לבצע את החוק הזה לא רק בלשוננו אלא בתכנון
ובלי אפשרות של הקפאת השכר לתקופה מסוימת, כל החוק הזה יכול למעשות
פלטת.

אני מציע לא לסכם גם הגדרה זו.

ש. פרלסטין:

אני מציע להוציא את המלים "וכן שעטוע שבורי
כמטענותו כפקודת השעשעיים הציבוריים, 1935".
איני יודע מדוע צריך להכניס בזה גם את כרטיסי הקולנוע.

מר לוינטל:

ברצוני לחזור לשאלת "שכר היחיד". זוהי
שאלה פוליטית, אם יוחלט להטיל פיקוח על
שטח זה, הרי מבנה חוק זה אינו מתאים להסדר עניין זה, ועל כן צריך לעשות
זאת בדרך אחרת.

ה ו ח ל ס כ מ ה ה ג ד ר ה " ש י ר ו ת " ב ק ר י א ה ש ג י ה

היר"א. כהן:

אנו עוברים להגדרה "עושה שירות":

"עושה שירות" לרבות העושה בידי אחר, ולגבי
בניה גם לרבות הקבלן, האדריכל, המהנדס, וכל המטלא תפקידי השבחה בניצועה".

י. ספיר:

ברצוני לדעת מדוע ההדבשה הזאת? אם לרבות
הקבלן, האדריכל, המהנדס "באה דוקא לגבי
בניה", ולא לגבי פרק, שכל.

מר הנגבי:

אנו נהגנו פה בהתאם לחוק הקיים. ישנה תקנה
1946 שונה על הפיקוח הכלכלי בכלל, וישנה

תקנה 1946(ב) שדנה באופן מיוחד על הפיקוח על הבניה ובה נאסר את מי דואים
כעובר עבירה בטקרה שלא סלאו אחרי התנאים הדרושים. אולם אני מסכים אתך,
שאותה הגדרה צריכה לחול גם לגבי בניין וגם לגבי דברים אחרים.

לדעתי, כל ההגדרה הזאת מיותרת.

ש. בן דבנ:

ה ה ח ל ט ל ס כ כ ה ה ג ד ר ה " ע ו ש ה ש י ר ו ת " ב ק ר י א ת ש נ י ה

אנו עוברים להגדרה "שכר".
"שכר" פירושו - כל תשלום כסף, או תמורה אחרת,
בעד עשיית שירות.

היו"ר א. כהן:

כאן באה הצעתי - להוסיף המלים "כולל שכר

עבודה".

לדעתי, תוספת זו שלך מיותרת.

ש. בן דבנ:

מה פירוש "תמורה אחרת"?

ש. פרלשטיין:

תשלום במחורות.

מר הנבגלי:

ה ה ח ל ט ל ס כ כ ה ה ג ד ר ה " ש כ ר " ב ק ר י א ת ש נ י ה

אנו עוברים להגדרה "מפעל":
"מפעל" פירושו - כל מפעל של תועלת אינדוסטריאלית
וכל מיזם, או עסק, של תעסיה מסחר, בניה,
תחבורה או חקלאות.

היו"ר א. כהן:

תחבורה או חקלאות.

ה ה ג ד ר ה " מ פ ע ל " - ב ת ק ג ל ה

אנו עוברים להגדרה "בעל":

היו"ר א. כהן:

"בעל", לגבי מפעל, לרבות אדם הממלא לגבי

המפעל תפקידי הנהלה.

ה ה ג ד ר ה " ב ע ל " - ב ת ק ג ל ה